

[Jørgen Jørgensen.]

gifter paa, naar de skal indføres andre Steder. Nu kan det derfor med Rimelighed kræves, at Forbrugerne her i Landet betaler en Pris, som nogenlunde dækker Omkostningerne for Producenterne ved Frembringelsen af de Varer, det her drejer sig om.

Derfor indvender vi ikke noget imod, at Prisen paa Smør paa Hjemmemarkedet sættes op med 35 Øre. Men det Problem, som da meldte sig, var, hvordan skal man undgaa, naar Prisstigningen paa Smør gennemføres, at Forbruget flytter sig fra Smør over paa Margarine. Skete dette, vilde det af mange Grunde være uheldigt. Det vilde yderligere vanskeliggøre Afsætningen paa andre Markeder af det Overskud af Smør, der da vilde fremkomme, og det vilde være til betydelig Skade for det danske Landbrug.

I Landbokommissionen mente vi, at Spørgsmaalet kunde løses ved, at man begrænsede Margarineproduktionen og eventuelt fra Landbrugets Side selv medvirkede til at bevare Hjemmeforbruget ved, at Landbruget aftog i Forhold til den leverede Mælk et vist Kvantum Smør. Fra anden Side har man nu stillet som udtrykkelig Betingelse for at gaa med til de øvrige Forslag, at der for at bevare i det væsentlige det nuværende Forhold mellem Forbruget af Smør og Forbruget af Margarine skulde lægges en Afgift paa Margارين.

Vi er fra vor Side imod dette. Vi mener ikke, at det er begrundet at lægge en Afgift paa Livsfornødenheder som dem, her er Tale om, i det Omfang, som her foreslaas. Men det var Vilkaaret for, at en Overenskomst kunde opnaas; og vi har da søgt ved den Ordning, der her træffes i Fællesskab af de 3 Partier, at yde en Haandsrækning til de daarligst stillede i Samfundet ved, at der stilles til Raadighed for Kommunerne 5 Mill. Kr. til at skaffe billigere Margarine til dem i de enkelte Kommuner, der paa Grund af Tidens Vanskelighed er daarligst stillede.

Vi mener altsaa, at Margarineafgiften ikke var nødvendig og ikke er rigtig, men vi har ment, at der paa andre Omraader opnaas saa betydelige Fordele, at vi ikke kunde forsvare at undlade at medvirke til at faa disse gennemført ved at nægte at medtage den Margarineafgift, hvis Gennemførelse fra anden Side blev stillet som

udtrykkelig Betingelse for, at Overenskomst opnaaedes.

Spørgsmaalet om Støtte til de arbejdsløse løses nu i væsentlig Grad i Overensstemmelse med det Forslag, som Socialministeren fremsatte i Oktober Maaned. Vi maa anse dette for en rimelig Foranstaltning over for de Arbejdere, som der i disse Aar paalægges meget betydelige Bidrag, for at de kan holde deres forsikringsmæssige Kasser oppe. Vi anser det for rimeligt, at der i en vanskelig Tid, hvor alle Beregninger for, hvad Krisekasser skal kunne magte, naturligvis maa sprænges, naar Arbejdsløsheden er af et Omfang og en Varighed som den, vi nu gennemlever; vises dem det Hensyn, at den Hjælp, de Folk nødvendigvis maa have — hvad alle erkender —, ydes dem paa en Maade, som ikke svækker deres Interesse for vedblivende at bringe betydelige Ofre for deres Forsikringer, for selv i videst muligt Omfang at kunne klare den Arbejdsløshed, som i saa uhyggelig Grad hviler over dette Land og andre Lande.

Vi ønsker naturligvis langt hellere at kunne træffe Foranstaltninger, der skaffede forøget Beskæftigelse. Men naar dette ikke har været og ikke er muligt, mener vi, der bør gøres, hvad gøres kan, for at den Hjælp, som de arbejdsløse skal have, ydes under Former, som kan bidrage til at bevare Interessen hos dem for vedblivende at støtte de Forsikringsprincipper, der er nedlagt i Arbejdsløshedsforsikringen. Derfor har vi fra vor Side hele Tiden været Tilhængere af, at Hjælpen til de arbejdsløse bliver ydet gennem Støtte til Krisekasserne gennem Udvidelse af Krisekasserne Understøttelsesdagetal, som Forslaget her lyder paa. Men ogsaa af Hensyn til Kommunernes Økonomi maa vi anse det for afgjort nødvendigt, at Staten tager sin betydelige Andel af de Udgifter, her er Tale om. Det vilde baade administrativt og økonomisk være uhyre vanskeligt for en Række Kommuner i denne Vinter at klare de store Udgifter, som den betydelige Arbejdsløshed, vi har, medfører.

Derfor tror jeg, at hvordan man end ser paa hele Spørgsmaalet om Støtte til de arbejdsløse, vil man rundt om i Landets Kommuner hilse med Tilfredshed, at der her skabes et Grundlag for, at Administra-